

— Павлина си отмъсти, отговори Жозе съ натъртенъ гласъ. Тя уби Петра Арбуеза.

— Що значи туй? попыта предсѣдательтъ; истъжувайте са, какво общо има между двѣщата, на която исторіята ны расказахте, и между доминиканеца Жозе?

— Превъсходителный, рече Жозе, не ви ли казахъ че Павлина са закле да си отмъсти?

— Слѣдователно? рече предсѣдательтъ.

— Подиръ шесть мѣсеца единъ младъ момъкъ са представи на доминиканскыя монастиръ въ Севиля, който искаше да стане свещеникъ. Той бѣше двайсетъ годишенъ и нито дума знаеше на латинскы. Но той имаше остроуміе и непреклонна воля, и въ три години изучи добръ латинскыя езикъ, щото можаше да учи богословіето. Даде му са първа диплома и са подложи на испытъ. Найподиръ стъпи въ ордена на светого Доминика. Между туй Петръ Арбуезъ великыйтъ инквизиторъ Севилскый го отлѣчи, и по единъ каприсъ, отъ тѣзи който сж свойственни на челоувѣцы отъ страненъ и ужасенъ характеръ, помисли да има тогози момъка при себе си сѣкога. Този младъ момъкъ употреби таквази льстива способность въ сношеніята си съ инквизитора, щото послѣдныйтъ очарованъ станъ му като робъ, и не смѣше да има друга воля, освѣнъ волята на Жозе

— На Жозе! извикахъ сѣдницытъ смаяны.

— Да, на Жозе; извика доминиканецътъ, на Жозе, който станъ плѣнникъ на Петра Арбуеза за да достигне да стане неговъ господарь, на Жозе, който подобенъ на рѣката, която разбърква огъня, размѣщаше безпрестанно лошымъ страсти на Арбуеза за да го заведе на пагубата му, на Жозе, който преобърнъ жестокия и развратенъ челоувѣкъ на чудовище за да нѣма вече за него прошка нито на земята нито на небото, на Жозе, който, като направи име-